

Grey Scale #13

DANES-PICTA.COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

21

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. generała broni Karola Świerczewskiego

JAWNE

Egz. Nr 2

ppłk mgr inż. Byszard PARADOWSKI

PRACA SZEFA SŁUŻB TECHNICZNYCH ODDZIAŁU (ZT)
PODCZAS ORGANIZACJI I PROWADZENIA
DZIAŁAŃ BOJOWYCH

(skrypt wykładu)

42969

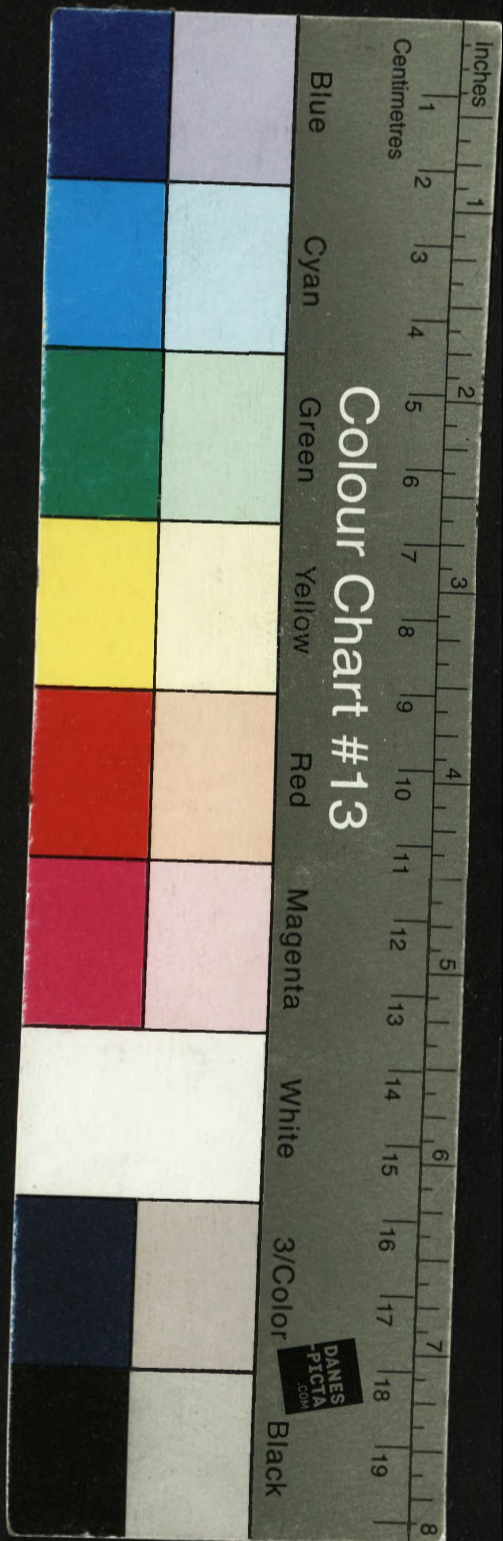
BIBLIOTEKA NAUKOWA AGW WP
Archiwum Państw. Historii Specjalnej
Nr ewid.

WARSZAWA

CZERWIEC

1975

fol

36

21

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. generała broni Karola Świerczewskiego

JAWNE

~~XXXXXXXXXX~~
~~XXXXXXXXXX~~

Egz. Nr 2

ppłk mgr inż. Ryszard PARADOWSKI

PRACA SZEFA SŁUŻB TECHNICZNYCH ODDZIAŁU (ZT)
PODCZAS ORGANIZACJI I PROWADZENIA
DZIAŁAŃ BOJOWYCH

(skrypt wykładu)

~~XXXXXXXXXX~~ 42969

BIBLIOTEKA NAUCZONA AGG WP
Kuchnia Sztabu Generalnego
Nr wyd.

WARSZAWA

CZERWIEC

1975

sol

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im gen broni K. Swierczewskiego

ODDZIAŁ WOJSK OPK I LOTNICTWA
KATEDRA WOJSK OPK

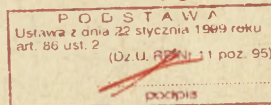
JAWNE
SŁUŻBOWEGO

ZATWIERDZAM
KIEROWNIK ZESPOŁU TAKTYKI WRIART

Tadeusz Kropiowski
płk dr Tadeusz KROPIOWSKI

~~SECRET~~
Egz nr. 2...

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

ppłk mgr inż Ryszard PARADOWSKI

PRACA SZEFA SŁUŻB TECHNICZNYCH ODDZIAŁU /ZT/ PODCZAS
OGRAZNIACJI I PROWADZENIA DZIAŁAŃ BOJOWYCH.

/ SKRYPT WYKŁADU /

BIBLIOTEKA PAŃKOWA 666 WY
Archiwum Biuletynu Zwiadok Specjalnych
Nr swid.

X 42969

WARSZAWA

CZERWIEC

1975 rok

TEMAT: Praca szefa służb technicznych oddziału /ZT/ podczas organizacji i prowadzenia działań bojowych.

CEL WYKŁADU: Zapoznać słuchaczy z charakterem pracy pionu technicznego oddziału /ZT/ podczas organizacji i prowadzenia działań bojowych, przygotowania propozycji do podjęcia decyzji przez dowódcę, sposobem opracowania planu i zarządzania zabezpieczenia raketowo-technicznego działań oraz sposobem meldowania wniosków i propozycji.

CZAS 4 godziny lekcyjne.

ZAGADNIENIA SZKOLENIOWE I PODZIAŁ CZASU

Lp	Z a g a d n i e n i a	Czas /min/	Uwagi
1.	Zabezpieczenie raketowo-techniczne w poszczególnych stanach gotowości bojowej.	30	
2.	Przygotowanie i przedstawienie wniosków i propozycji do powzięcia decyzji przez dowódcę oddziału /ZT/.	60	
3.	Planowanie zabezpieczenia raketowo-technicznego działań bojowych oddziału	50	
4.	Praca szefa służb technicznych oddziału /ZT/ podczas działań bojowych.	30	
5.	Zakończenie zajęć.	10	
R a z e m		180	

WSKAZÓWKI METODYCZNE

Wykład zostanie przeprowadzony na sali wykładowej w sposób opisowy. Opracowanie planu zabezpieczenia raketowo-technicznego oraz przedstawienie propozycji pokazać na konkretnym przykładzie. Szczególną uwagę zwrócić na zagadnienie drugie i trzecie. Wykład przeprowadzić pod kątem ćwiczeń na mapach rozgrywanych przez słuchaczy.

PRZEBIEG ZAJEĆ

1. Zabezpieczenie rakietao-techniczne w poszczególnych stanach gotowości bojowej - 30 min.

Wojska OPK są tym rodzajem wojsk, które w wypadku wybuchu wojny jako pierwsze podejmą walkę ze ŚNP nieprzyjaciela. Dlatego już w czasie pokoju wykonują one zadania bojowe, zbliżone w wielu przypadkach do warunków wojennych. W związku z tym stopień gotowości wojsk OPK do działań bojowych jest najwyższy, co oznacza że mogą one w każdej chwili podjąć walkę z nieprzyjacielem powietrznym, gdy tylko się on pojawi. Utrzymanie w sposób ciągły wszystkich sił i środków w stanie pełnej gotowości z wielu przyczyn oczywistych nie jest konieczne. Aby jednak sprostać zadaniom stawianym wojskom OPK, w tym szczególnie wojskom rakietaowym, sprawy związane z gotowością bojową w poszczególnych stanach przedstawiają się następująco:

1. w stanie stałej gotowości bojowej:
 - za pomocą wojsk radiotechnicznych prowadzi się w sposób ciągły pełną kontrolę obszaru powietrznego;
 - zorganizowany jest sprawny i pewny system powiadamiania i obiegu informacji o celach powietrznych;
 - w oddziałach /ZT/ część dywizjonów ogniowych pełni dyżury bojowe. Liczbę dyżurujących doar ustala rozkazem dowódca korpusu i może ona wynosić od 30:-50%. Dywizjony te mogą w ciągu kilku minut dokonać startu rakiet znajdujących się na wyrzutniach. Także w pododdziałach technicznych /dtar, btar, pt: część obskug pełni dyżury bojowe.
 - sprzęt bojowy i pomocniczy utrzymuje się w pełni sprawny i gotowy do natychmiastowego wykorzystania bojowego. W tym celu wydziały techniczne oddziałów /ZT/ organizują planowo-zapobiegawczy system obsługi technicznej sprzętu i kontrolują jego realizację w podległych dywizjonach;
 - rakiety w dywizjonach ogniowych są w stanie najwyższej gotowości gwarantującej natychmiastowe ich użycie a liczba rakiet w doar jest wystarczająca do odparcia pierwszego uderzenia. Pozostały zapas rakiet w oddziałach /ZT/ przechowuje się w pierwszej grupie gotowości, zapewniającej szybko doprowadzenie ich do wykorzystania bojowego. Urzutowanie rakiet w oddziałach /ZT/ i system zaopatrywania umożliwiają ciągłe prowadzenie

walki oraz wykluczenie zniszczenia większej liczby rakiet od jednego uderzenia. W tym stanie gotowości bojowej, w dywizjonach ogniowych utrzymuje się 0,75 jo rakiet gotowych do strzelania, natomiast pozostałe - w stanie wymagającym końcowej elaboracji.

- stacje naprowadzania rakiet pracują na częstotliwościach przydzielonych przez DW OPK zgodnie z zasadami, tzn tak aby w ugrupowaniu bojowym oddziału /ZT/ poszczególne SNR nie zakłócały się wzajemnie;
- wydziały szkolenia, przy czynnym zaangażowaniu wydziałów technicznych, organizują okresowe kontrolne stopnia wyszkolenia obsługi w podległych dywizjonach, zwracając przy tym szczególną uwagę na osiąganie norm czasowych pracy bojowej, a także znajomość budowy i eksploatacji sprzętu raketowego;
- obowiązująca dokumentacja zabezpieczenia raketowo-technicznego działań bojowych jest opracowana według ustalonych wzorów i znajduje się w dokumentacji bojowej sztabu oddziału /ZT/;
- w celu utrzymania wysokiej kondycji bojowej wszystkich osób i służb systematycznie prowadzi się treningi i ćwiczenia z realnymi celami powietrznymi, przy czym rozgrywane są różne warianty sytuacji bojowych;
- drogą kolejnych modernizacji polepsza się parametry zestawów raketowych i rakiet przystosowując je coraz lepiej do wymagań współczesnego pola walki.

Wszystkie zagadnienia realizowane w tym stanie gotowości bojowej są systematycznie doskonalone z uwzględnieniem doświadczeń współczesnych konfliktów wojennych w Wietnamie i na Bliskim Wschodzie.

2. W stanie podwyższonej gotowości bojowej głównym zadaniem służby technicznej jest zwiększenie, na stanowiskach startowych, liczby rakiet gotowych do startu. W zależności od sposobu zaopatrzenia, w dywizjonach ogniowych dokonują tego baterie techniczne lub niestacjonarne obsługi, które przeprowadzają końcową elaborację rakiet przechowywanych w magazynach nr 7. Wszystkie wyrzutnie i STZ-y załadunku się rakietami, natomiast pozostały zapas rakiet w doar przygotowuje się do rozródowania, w tym celu, w wyznaczonych miejscach, należy rozstawić stojaki polowe. W tym stanie gotowości większy procent dywizjonów ogniowych pełni dyżury bojowe, a w

pozostałych wykonuje się przedsięwzięcia skracające czas osiągnięcia wyższych stanów i stopni gotowości bojowej. Ponadto służba techniczna oddziałów /ZT/ może rozwiązywać problemy związane z ;przyjmowaniem transportów rakiet z importu, sprzętu transportowego z gospodarki narodowej, ewentualnym manewrem dywizjonów na stanowiska zapasowe, uzupełnieniem personelu technicznego rezerwistami zgodnie z etatem na okres "W" i innymi zadaniami ujętymi w dokumentacji bojowej.

3. W stanie pełnej gotowości bojowej całość sił doprowadza się do gotowości nr 1. Dywizjony ogniowe są przygotowane do walki ze SNP nieprzyjaciela, natomiast pododdziały techniczne do rozpoczęcia elaboracji rakiet. Dywizjony techniczne mogą, po przygotowaniu określonej liczby rakiet manewrować na stanowiska zapasowe całością lub pojedynczymi potokami.

W zasadzie trudno jest przewidzieć wszystkie problemy jakimi będzie się zajmować służba techniczna oddziału /ZT/ w stanie pełnej gotowości bojowej, bowiem będą one wynikały z konkretnej sytuacji bojowej. W każdym razie wzrośnie ilość i waga tych problemów, a ich realizacja będzie bardziej skomplikowana. Wyniknie stąd potrzeba większego nadzoru i kontroli podległych dywizjonów w zakresie realizacji przedsięwzięć ujętych w dokumentacji bojowej, a w razie potrzeby udzielenia im pomocy lub wydania niezbędnych zarządzeń. W trudnych sytuacjach wymagających interwencji dowódcy oddziału /ZT/ szef służb technicznych przedstawia mu swoje wnioski lub propozycje.

2. Przygotowanie i przedstawienie wniosków i propozycji do powzięcia decyzji przez dowódcę oddziału /ZT/ - 60 min.

Bezpośrednim organizatorem zabezpieczenia raketowo-technicznego w oddziale /ZT/ jest szef służb technicznych- zastępca dowódcy, który odpowiada za utrzymanie sprzętu bojowego w wysokiej sprawności technicznej oraz za terminowe zaopatrywanie podległych dywizjonów w rakiety, raketowe materiały napędowe /RMM/, amunicję strzelecką oraz inne materiały i części zamienne. Kieruje on całym pionem technicznym oddziału /ZT/ oraz podejmuje wszystkie decyzje dotyczące techniki raketowej. Do organizacji działań dowódca oddziału /ZT/ otrzymuje zadanie od dowódcy korpusu w postaci rozkazu bojowego, natomiast szef służb technicznych otrzymuje od szefa wojsk raketowych i artylerii korpusu zarządzenie o zabezpieczeniu raketowo-techni-

czynym. Po przeanalizowaniu otrzymanego zadania i zapoznaniu z nim oficerów sztabu i szefów służb, dowódca oddziału /ZT/ ogłasza swój zamiar, a następnie udziela wytycznych oficerom i szefom służb w celu przygotowania meldunków i propozycji niezbędnych do powzięcia decyzji. W zasadzie dowódca oddziału zna główne problemy służb technicznej i orientuje się a stanie sprzętu, dlatego szefowi służb technicznych podaje najbardziej interesujące go zagadnienia, głównie sposobu rozwiązania, które wynikają z treści zadania bojowego, a szczególnie są to elementy wymagające rozpracowania ich od nowa.

Organizacja zabezpieczenia raketowo-technicznego działań bojowych składa się z następujących dwóch etapów:

1. Przygotowanie wniosków i propozycji przed powzięciem decyzji na działania bojowe przez dowódcę oddziału /ZT/.
2. Planowanie zabezpieczenia raketowo-technicznego działań po zatwierdzeniu decyzji.

Przygotowując wnioski i propozycje, szef służb technicznych rozpracowuje wszystkie zagadnienia w szczegółach, robiąc odpowiednie obliczenia, zestawienia i kalkulacje czasu potrzebne mu do organizowania zabezpieczenia działań. Natomiast dla dowódcy oddziału /ZT/ przygotowuje krótkie i treściwe odpowiedzi na pytania postawione w wytycznych. Zagadnienia interesujące dowódcę mogą być różne, w każdym razie będą się one pokrywały z zadaniem oddziału /ZT/. Np w przypadku manewru oddziału dowódca może zażądać wyjaśnień odnośnie:

- ilości i stanu środków ciągu potrzebnych do manewru;
- sposobu zabezpieczenia technicznego marszu;
- realnego czasu osiągnięcia gotowości bojowej w nowym rejonie;
- zakresu prac profilaktycznych po zakończeniu marszu itp;

W przypadku organizacji działań bojowych:

- sposobów zaopatrywania w rakiety;
- opracowania częstotliwości radiowych dla SNR;
- czasu osiągnięcia gotowości bojowej całością oddziału;
- realnego rozmieszczenia składnic i warsztatów naprawczych;
- organizacji napraw i ewakuacji sprzętu oraz możliwości własne w tym zakresie;
- sposobu przeprowadzenia manewrów raketami w ramach oddziału /ZT/;

- także innych danych, właściwych dla danego oddziału /ZT/ i aktualnej sytuacji.

Punktem wyjścia do pracy szefa służb technicznych had przygotowaniem propozycji dla dowódcy oddziału /ZT/, opracowania dokumentacji i przejścia do praktycznej działalności pionu technicznego będzie wnikliwie przeprowadzona analiza zadania oraz ocena sytuacji technicznej oddziału /ZT/. Oceniając sytuację techniczną należy uwzględnić takie zagadnienia jak:

- rola i miejsce oddziału /ZT/ w ugrupowaniu korpusu oraz rola i zadania dywizjonów ogniowych w ugrupowaniu oddziału /ZT/;
- stan podstawowej techniki bojowej i stopień zużycia resursów
- ilość i stan rakiet w dywizjonach ogniowych i technicznych;
- stan i ilość sprzętu do elaboracji rakiet;
- sposób i czas zaopatrzenia doar do nakazanej liczby jednostek ognia rakiet, oraz możliwości uzupełniania ich w toku działań bojowych;
- ukompletowanie i przygotowanie obsługi technicznych;
- stan zabezpieczenia w środki materiałowo-techniczne i eksploatacyjne poszczególnych dywizjonów i całego oddziału /ZT/;
- rozmieszczenie składnic i warsztatów naprawczych, z których ma korzystać oddział /ZT/;
- przewidywane straty w sprzęcie bojowym oraz perspektywy odzysku i uzupełnienia go;
- stan amunicji artyleryjskiej i strzeleckiej oraz źródła i sposoby dostaw;
- czas dyspozycyjny na opracowanie propozycji i termin przedstawienia ich dowódcy oddziału /ZT/.

Właściwie przeprowadzona ocena sytuacji pozwala szefowi służb technicznych zestawić wnioski ogólne i stwierdzić potrzeby do pełnego zabezpieczenia realizacji zadań. W każdym razie szef służb technicznych musi bazować na realnych możliwościach oddziału /ZT/, uwzględniając wszystkie warianty i być przygotowanym do realizacji nawet najbardziej niekorzystnego z nich. Po przeanalizowaniu i ocenie wszystkich zagadnień szef służb technicznych, wspólnie z całym wydziałem technicznym, opracowuje wnioski i propozycje dla dowódcy oddziału /ZT/.

Propozycje powinny być przedstawione krótko, zwięźle i realnie oraz dotyczyć tylko tych zagadnień co do których dowódca żądał danych w czasie udzielania wytycznych.

Dowódca oddziału /ZT/ oczekuje od szefa służb technicznych przedewszystkim stwierdzenia, czy służba techniczna jest w stanie zabezpieczyć osiągnięcie gotowości bojowej w nakazanym przez korpus czasie. Dlatego referowanie propozycji powinno być zakończone tym stwierdzeniem.

Podczas referowania szef służb technicznych posługuje się notatkami tekstowymi i schematem zabezpieczenia technicznego sporządzonym na mapie w skali 1: 200 000. Na mapie nanosi się niezbędne dane potrzebne doreferowania, a przede wszystkim:

- proponowane przez wydział operacyjny ugrupowanie bojowe oddziału /ZT/ z grupami dowozu rakiet;
- tabelę proponowanych częstotliwości radiowych dla stacji naprowadzania rakiet;
- rozmieszczenie wskazanych i własnych składnic i magazynów zaopatrzenia oddziału /ZT/ oraz zakładów i warsztatów naprawczy;
- zestawienie sprzętu zasadniczego, stan ilościowy rakiet i RMN.

Oprócz tego szef służb technicznych powinien mieć wykaz braków i potrzeb.

Dla lepszego zobrazowania formy przygotowania i przedstawienia propozycji przez szefa służb technicznych oddziału /ZT/, powróćmy do sytuacji przyjętej na jednym z poprzednich wykładów. gdzie BAR OPK składająca się z czterech dywizjonów ogniowych typu S-75M i jednego technicznego, otrzymuje dodatkowo z importu w kolejnych dniach dwa kompletne zestawy rakietowe typu S-125 oraz 50 szt rakiet 5W-27. Zadaniem brygady, w ramach organizacji działań bojowych w osłonie obiektu jest włączenie tych dywizjonów do ugrupowania bojowego. Dowódca brygady udzielając wytycznych m.in. szefowi służb technicznych polecił zreferować następujące zagadnienia:

1. Sposób i termin doprowadzenia przydzielonych zestawów rakietowych S-125, rakiet i sprzętu technologicznego do pełnej gotowości bojowej.
2. Zaopatrzenie poszczególnych dywizjonów ogniowych w rakiety.
3. Opracowanie i przydział częstotliwości radiowych dla doar.

4. Przewidywany manewr raketami w ramach brygady.

5. Możliwości transportowe brygady.

Oto przykład, w jaki sposób szef służb technicznych powinien referować dowódcy swoje wnioski i propozycje.

Ob pułkownik, w zakresie organizacji doprowadzenia dwóch zestawów raketowych typu S-125 oraz raket i sprzętu technologicznego tych zestawów do pełnej gotowości bojowej proponuje: Zestawy S-125 otrzymane z importu po rozładowaniu z transportu zgodnie z decyzją Ob pułkownika skierować; pierwszy, dostarczony 15.05, na stanowisko startowe do m. OKUNIEW, natomiast drugi dostarczony 16.05 na stanowisko startowe do m. ZIELONKA. Do czasu wybudowania dla nich stanowisk z pełną rozbudową inżynierską, rozwinąć je na stanowiskach polowych. Zestawy te należy przyjąć ilościowo i jakościowo od dostawcy, rozkonserwować, rozwinąć oraz wykonać miesięczne prace profilaktyczne. Czynności te zostaną wykonane siłami dywizjonów dla których te zestawy są przeznaczone. Do pomocy przy rozładowaniu i transporcie zestawów i raket proponuje wyznaczyć cały transport samochodowy i 50% ludzi z 4 dtar rakiety 5W-27 oraz sprzęt technologiczny plutonów obsługi technicznej skierować do 4 dtar, którego obsługi i baza techniczna pomogą rozkonserwować sprzęt, doprowadzić rakiety z wariantu B do A i stanu GIG a także przeprowadzić elaborację po 2 jo dla każdego dywizjonu. Po wykonaniu tych czynności plutony obsługi technicznej zostaną przegrupowane z całym wyposażeniem na stanowiska techniczne położone 1-1,5 km od swoich dywizjonów. ^{Własne kalkulacje:} STZ kalkulacji czasu i analizy przedsięwzięć związanych z rozładowaniem transportów, dojazdu, przyjęcia i rozwinięcia sprzętu raketowego oraz wykonania koniecznych prac profilaktycznych wynika, że zestawy raketowe S-125, bez raket, będą gotowe do pracy bojowej o 12.00 19.05.

2. Zaopatrzenie dywizjonów ogniowych w rakiety proponuje rozwiązać następująco:
 - Dywizjony ogniowe typu S-125 mają po 3 jo raket, - Po 2 jo zelaborować w 4 dtar i przewieźć na STZ-ach na SS. Natomiast 1 jo przewieźć w pojemnikach na ST plutonów obsługi technicznej.

Po przekazowaniu 1 jo rakiet z STZ na wyrzutnię i awolnieniu STZ, plutony są w stanie przygotować pozostałe rakiety do pełnej gotowości bojowej.

Dywizjony ogniowe typu S-75M mają na wyrzutniach, STZ-ach i naczepach PS-6r po 1,5 jo, ponadto w 4 dtar jest 36 szt rakiet. Dla 113 doar będącym na zasadniczym kierunku przydzielić dodatkowo z 4 dtar po 1 jo, które przechowywać na pozostałych naczepach PS-6r i stojakach polowych. W 4 dtar pozostanie 12 rakiet, które będzie można skierować do doar w zależności od potrzeb. Z kalkulacji wynika, że dywizjony S-125 otrzymują po 2 jo rakiet do 10.00 26.05. i wówczas osiągną pełną gotowość do działań. 4 dtar może zelaborować 24 rakiety po około 5 godz od chwili postawienia mu zadania. W związku z tym, uwzględniając czas elaboracji i dowozu, 113 doar zostaną uzupełnione do 2,5jo rakiet po 6,5 godz od rozpoczęcia elaboracji.

Melduje, że dla SNR wszystkich dywizjonów ogniowych opracowano częstotliwości radiowe w działkach i przydzielono numery heterodyn - jak tabela /na mapie/. Zostaną one wysłane do dywizjonów po powzięciu decyzji przez Ob pułkownika.

Odnosnie manewru rakietami w ramach brygady melduje, że brygada dysponuje wystarczającą liczbą heterodyn zapasowych do rakiet W-755 i w związku z tym manewru tymi rakietami można dokonywać pomiędzy doar S-75M w sposób dowolny. Natomiast do rakiet 5W-27 nie ma heterodyn zapasowych. Manewr tymi rakietami proponuje przeprowadzić pomiędzy dywizjonami; 8i6, 8i7 oraz 9i7. Uwzględniam tu dalsze dwa doar S-125, które mają przybyć za miesiąc. Manewr rakietami w tej sytuacji pociągnie za sobą konieczność przestrajania SNR.

W zakresie możliwości transportowych melduje, że brygada posiada 15 ciągników typu KRAZ, 12 transporterów MMZ przystosowanych do przewozu rakiet 5W-27 w pojemnikach, 2 dźwigi samochodowe oraz 30 innych samochodów ciężarowych. Stan techniczny pojazdów samochodowych i wyszkolenie kierowców jest dobre. Pojazdy te znajdują się w dywizjonach ogniowych, technicznym i dowodzenia. Proponuję, aby wszystkie samochody, z wyjątkiem ciężarowych zgrupować w 4 dtar a następnie skierować je do rozładowania transportów sprzętu raketowego. Biorąc pod uwagę dogodne terminy przybywania transportów zestawów raketowych i rakiet, brygada jest w stanie własnymi siłkami rozładować i przetransportować je do

wyznaczonych rejonów, z tym że rakiety będą przewiezione w dwóch rzutach. Dowódca amunicji artyleryjskiej, strzeleckiej, materiałów MPS i innych, wydział techniczny zorganizuje do 25,05 samochodami z dywizjonu dowodzenia. Ob pułkownik, służba techniczna posiadanyimi siłami i środkami jest w stanie zabezpieczyć osiągnięcie gotowości bojowej brygady w nakazanym czasie. Skończyłem. Dowódca oddziału /ZT/ może żądać dodatkowych wyjaśnień, na które szef służb technicznych powinien być gotów udzielić odpowiedzi.

3. Planowanie zabezpieczenia raketowo-technicznego działań bojowych oddziału /ZT/ - 50 min.

Po zameldowaniu i zatwierdzeniu decyzji dowódcy oddziału /ZT/ przez dowódcę korpusu, kończy się w zasadzie pierwszy etap okresu przygotowawczego do działań bojowych. Zatwierdzona decyzja jest podstawą do postawienia pododdziałom zadań bojowych, wydania zarządzeń do zabezpieczenia działań oraz opracowania przez sztab w tym i przez służbę techniczną, dokumentów bojowych. Drugi etap, obejmujący w głównej mierze przedsięwzięcia realizowane przez pododdziały. W etapie tym służba techniczna oddziału /ZT/ winna zwrócić szczególną uwagę na udzielenie maksymalnej pomocy w przygotowaniu sprzętu do działań bojowych. Może się ta pomoc wyrażać w przydziale dywizjonom na okres manewru potrzebnej liczby środków transportowych, w przygotowaniu stanowisk dowodzenia do pracy bojowej, w nagromadzeniu zapasów rakiet, opracowaniu potrzebnych dokumentów bojowych itp. Wydział techniczny powinien być na bieżąco informowany o pracach mających na celu osiągnięcie pełnej gotowości bojowej przez poszczególne doar i dtar. Śledząc tok realizacji przedsięwzięć, szef służb technicznych, współpracując głównie z szefem sztabu, szefem wydziału operacyjnego i kwatermistrzem, opracowuje;

plan zabezpieczenia materiałowo-technicznego oddziału /ZT/ oraz zarządzenie i zabezpieczeniu materiałowo-technicznym. Plan zabezpieczenia materiałowo-technicznego sporządza się na mapie przeważnie w skali 1: 200 000, w niektórych przypadkach może to być ta sama mapa, która służyła do referowania propozycji, jednakże uzupełniona i udokładniona innymi danymi. Na planie zabezpieczenia /mapie/ wrysowuje się: ugrupowanie bojowe oddziału /ZT/; tabelę numerów częstotliwości; rozmieszczenie składów

szczebla centralnego, i okręgowego i własne; rozmieszczenie warsztatów oddziału /ZT/, zakładów naprawczych, składnic RMN i MPS; drogi dojazdowe do w/wym składnic i zakładów; tabele odległości i czasów dojazdu do składnic i zakładów; tabele posiadanych ilości zasadniczego sprzętu raketowego, rakiet, amunicji artyleryjskiej i strzeleckiej; stacje wyładownicze wyznaczone dla oddziału /ZT/; schemat manewru raketami; główne i zapasowe drogi dojazdu z dtar do doar z zaznaczeniem punktów kontroli ruchu kolumn z raketami /składania meldunków/i inne dane ilustrujące sytuację techniczną oddziału /ZT/. Pokazać i objaśnić słuchaczom przykładowy plan zabezpieczenia raketowo-technicznego. Zarządzenie o zabezpieczeniu raketowo-technicznym działań bojowych powinno zawierać takie punkty jak:

- zadania zabezpieczenia raketowo-technicznego działań bojowych;
 - sposoby zaopatrywania dywizjonów w rakiety, RMN, MPS i amunicję;
 - miejsca rozmieszczenia magazynów i warsztatów oddziału /ZT/;
 - sposoby zapewnienia sprawności technicznej sprzętu bojowego;
 - organizacja elaboracji i dowozu rakiet z dtar do doar;
 - numery głównych i zapasowych dróg dowozu rakiet i innych materiałów; z wyznaczeniem punktów kontrolnych /składania meldunków/ na tych drogach;
 - numery częstotliwości w działkach i numery heterodyn przydzielonych dla doar oraz kolejności przestrajania SNR;
 - sposób składania meldunków o sytuacji technicznej w dywizjonach.
- Ponadto zarządzenie może zawierać inne punkty regulujące sposób rozwiązywania zagadnień w konkretnych sytuacjach.

Oprócz tych dwóch zasadniczych dokumentów wydział techniczny opracowuje dokumenty pomocnicze takie jak:

1. Plan kontroli sprzętu technicznego warsztatów i składnic oddziału /ZT/.
2. Plan manewru ruchomymi warsztatami naprawczymi.
3. Plan napraw sprzętu specjalnego.

Wyżej wymieniane dokumenty powinny być przejrzyste i na tyle proste, aby podczas działań bojowych nie pochłaniały zbyt wiele czasu na ich sporządzenie i wypełnienie. Dokumenty pomocnicze sporządza i podpisuje szef służby uzbrojenia i elektroniki a zatwierdza szef służb technicznych.

4. Praca szefa służb technicznych oddziału /ZT/ podczas działań bojowych - 30 min.

Szef służb technicznych wchodzi w skład grupy bojowej oddziału /ZT/ i w czasie działań bojowych przebywa wraz z dowódcą na połączonym stanowisku dowodzenia /PSD/. Kieruje on całokształtem pracy służby technicznej, w dziedzinie zabezpieczenia rakiet wo-technicznego działań bojowych, na zmianę z przygotowanym zastępcą-oficerem pionu technicznego, najczęściej będzie to szef służby uzbrojenia i elektroniki. Szef służb technicznych w przypadkach koniecznych może się oddalać z PSD za zezwoleniem dowódcy oddziału /ZT/ na okera, który nie pozbawi go czuwania nad całością sprawy. Powinien on znać na bieżąco:

- stan techniczny sprzętu raketowego w poszczególnych dywizjonach ogniowych i technicznych, zwłaszcza gotowość bojową tych dywizjonów, ich ukompletowanie w obsłudze i sprzęt oraz pozostałość resursu eksploatacyjnego zestawów raketowych;
- liczbę posiadanych rakiet i heterodyn zapasowych w poszczególnych dywizjonach ogniowych i technicznych oraz ich urzutowanie w grupach gotowości a także prowadzić dokładną ewidencję zużycia rakiet;
- możliwe do zrealizowania, w konkretnej sytuacji, warianty uzupełnienia rakiet w poszczególnych dywizjonach ogniowych;
- straty bojowe w ludziach i sprzęcie technicznym oraz inne uszkodzenia powodujące niesprawność zestawu raketowego a także sposoby usunięcia uszkodzeń i przybliżony czas trwania naprawy;
- zapasy sprzętu i ZCzZ w magazynach tych asortymentów, które mają bezpośredni wpływ na zachowanie gotowości bojowej.

Do zadań szefa służb technicznych podczas działań bojowych należy:

1. Zabezpieczenie ciągłej sprawności technicznej sprzętu i wykorzystania go w walce. W tym przedmiocie jest on, na podstawie meldunków, ciągle informowany o wszelkich uszkodzeniach sprzętu i na ich podstawie może podejmować skuteczne środki w celu udzielenia pomocy dywizjom w postaci: skierowania bardziej doświadczonych specjalistów z wydziału technicznego wysłania ruchomych warsztatów naprawczych, dodatkowego zaopatrzenia w odpowiednie części zamienne itp.

2. Kierowanie pracą bojową dywizjonów technicznych. W tym zakresie wydaje zarządzenia dotyczące rozpoczęcia elaboracji rakiet, ile rakiet i dla którego doar należy przygotować /z jakimi numerami heterodyn/, ustala składy kolumn z rakietami i decyduje o zaopatrywaniu w rakiety doar.
3. Kierowanie i decydowanie o ruchu kolumn z rakietami na trasach dowozu. Dowóz rakiet z dtar do doar odbywa się po ściśle wyznaczonych ponumerowanych drogach. W czasie ruchu kolumny jej dowódca, w wyznaczonych punktach, składa meldunki o stanie kolumny. Fakt ten jest odnotowany na specjalnej tablicy pracy bojowej i ruchu kolumn na PSD. W ten sposób szef służb technicznych jest na bieżąco zorientowany o stanie i miejscu kolumn z rakietami i w szczególnych przypadkach może podejmować decyzję co do zmiany przeznaczenia rakiet będących w ruchu.
4. Śledzenie za rozchodem rakiet w doar i podejmowanie szybkich decyzji w celu ich uzupełnienia. W sytuacjach, które grożą wyczerpaniem ogólnego zapasu, bez perspektywy szybkiego uzupełnienia z zewnątrz, przedstawia dowódcy propozycje co do ograniczenia zużycia rakiet, wykonania manewru taktycznego rakietami itp.
5. Ocena strat po uderzeniach ŚNP i decydowanie o możliwościach odzyskania sprzętu raketowego drogą remontu. W przypadku poważniejszych uszkodzeń i zniszczeń, szef służb technicznych wysyła specjalistę wydziału technicznego lub, jeżeli sytuacja pozwala, udaje się sam do dywizjonu, który doznał zniszczeń i podejmuje decyzję odnośnie rodzaju naprawy, gdzie i jakimi siłami, oraz ewakuacji sprzętu. Są to decyzje bardzo poważne, dlatego często wymagają aprobaty dowódcy oddziału /ZT/ a nawet szefa wojsk raketowych i artylerii lub dowódcy korpusu.
6. Składanie zapotrzebowań do korpusu na uzupełnienie rakiet, RMN, sprzętu bojowego, pomocniczego i innego. Jakkolwiek oddział /ZT/ ma nakazane bazy zaopatrzenia i zakłady naprawcze, z których powinien korzystać, to jednak każdorazowo wymagana jest akceptacja tych szczebli okręgowych czy centralnych na wydanie potrzebnych przedmiotów czy materiałów. Jest to zrozumiałe, ponieważ podczas wojny również prowadzi się planowo-rozliczeniową gospodarkę mieniem wojskowym.

7. Zbieranie meldunków z dywizjonów, składnic i warsztatów oraz składanie meldunków do korpusu o działalności bojowej, stanie sprzętu, zużycia zapasów i innych. Meldunki do korpusu mogą być składane okresowo, w ustalonym terminie, natomiast w sytuacjach nie cierpiących zwłoki doraźnie. Rzeczowe i treściwe meldunki składane przez dywizjony szefowi służb technicznych są podstawowymi informacjami o sytuacji technicznej w oddziale /ZT/, na ich podstawie opiera się prawie cała działalność zabezpieczenia rakietowo-technicznego.
8. Kierowanie specjalistami wydziału technicznego w zakresie kontroli i udzielania pomocy pododdziałom. Ingerencja wydziału technicznego w sprawach technicznych jest nieodzowna w każdym warunkach. Jednak w czasie działań bojowych wyniknie szereg spraw wymagających szybkiego rozstrzygnięcia na miejscu, przy czym w tym czasie bardziej doświadczonych oficerów wydziału technicznego. Decyzja w tych sprawach należy do szefa służb technicznych oddziału /ZT/.
9. Nadzorowanie aktualnego wypełnienia planszetu sytuacji technicznej /ruchu kolumn z rakietami i działalność dtar/. Planszet ten jest bardzo pomocnym źródłem bieżącej informacji dotyczącej stanu i rozchodu rakiet w poszczególnych dywizjonach. Składa się ze schematu, zawierającego miejsca rozmieszczenia dywizjonów ogniowych i technicznych, dróg łączących te dywizjony z zaznaczonymi punktami składania meldunków przez dowódcę kolumny oraz z tabeli, w której planszeczista nanosi aktualne zmiany w stanie rakiet.

Oprócz wyżej wymienionych, szef służb technicznych wykonuje wiele innych czynności, które wyłaniają się w czasie działań bojowych. O wszelkich zmianach, mających wpływ na gotowość bojową i możliwości bojowe oddziału /ZT/ a wykraczających poza kompetencje szefa służb technicznych meldaje on natychmiast dowódcy i przedstawia swoje propozycje.

Od szefa służb technicznych, przede wszystkim podczas działań bojowych, wymaga się energicznego i zdecydowanego działania, szybkiego podejmowania trafnych decyzji, umiejętnego prognozowania sytuacji, dużych zdolności organizatorskich,

a szczególnie dobrej znajomości sytuacji technicznej oddziału /ZT/, w tym także dobrej znajomości podległego personelu technicznego. Cechy osobiste szefa służb technicznych oraz dodatnie strony całego wydziału technicznego, są m.in. gwarancją sukcesów bojowych oddziału /ZT/.

5. Zakończenie zajęć - 10 min.

1. Udzielenie odpowiedzi na pytania słuchaczy.
2. Zalecenie literatury.

Wykład należy pogłębić z następującej literatury:

Skrypt "Rakietowo-Techniczne Zabezpieczenie Działów Bojowych Oddziału /ZT/ WR OPK" str 59:-73 nr bibl. 022731.

Skrypt "Zabezpieczenie Rakietowo-Techniczne Działów Bojowych WR KOPK" str 32:-58 nr bibl 020657.

OPRACOWAŁ

Paradowski
ppłk Ryszard PARADOWSKI

Wydrukowano w 4 egz.

Egz nr 1-4 Biblioteka Główna

Wykonał ppłk Paradowski

Druk. ZJ dn 23.06.75r

Nr ks. masz. PF/505/WL

~~X~~ 42969
BIBLIOTEKA PAŃSTWA
Akad. Um. Gł. Szkoły Specjalnych
Wz. wid. _____